

«Гроза раптова...»
Воронько Платон Микитович

* * *

Гроза раптова.
Трепетні дерева
Обіймуться і відсахнуться геть.
І сонце дивиться із пилового мрева
Зіницями, запалими, як смерть.
Ріка, розчахнута в тісному узбережжі,
Готова кинутись на лози, комиші.

Найтяжче — передгроззя для душі
В сліпому, незбагненному бентежжі.
Ударить грім із тисячі гармат,
Багнети блискавиць прорвуть імлі облогу
Тоді моя душа готова, як солдат,
Іти на смертний бій за перемогу.

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. 2 — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/hroza_raptova